

[Rytter.]

man er i Restance med, ikke maa betaales med Tilskud. Naar man saa nu vedtager en Akkordlov, hvorefter det heller ikke kan gøres, kalder jeg det en Bluff-Lovgivning, og en saadan vil vi, som sagt, ikke være med til for anden Gang. Derfor siger vi: Skal dette Lovforslag gennemføres, maa det gennemføres af de Partier, som vil tage Ansvar for det overfor Befolkningen.

Den højtærede Landbrugsminister begyndte i Overensstemmelse med det ham egne Temperament meget elskværdigt — saa vi ligner for saa vidt hinanden, og jeg tror, vi vil have let ved at finde hinanden —, men efterhaanden som den højtærede Minister talte sig op, var det forfærdelige Udtryk, han brugte, navnlig om den ulykkelige Ordfører for Partiet Venstre, som han ikke forstod kunde sige hverken det ene eller det andet. Da nu Ministeren har taget saadan paa Vej, maa jeg have Lov til at imødegaa den højtærede Ministers forskellige Paastande.

Ministeren dvælede ved, hvorfor den hittidige Lovgivning ikke har hjulpet. Jeg tillod mig, da Sagen i Foraaret var til Behandling, at give den højtærede Minister det Raad, at han skulde faa fat paa nogle virkelig sagkyndige Folk, som har haft med mange af disse Sager at gøre — jeg tænkte paa een eller to bestemte Personer fra Sønderjylland —, og lade dem rejse rundt til Amdsudvalgene for at instruere dem og give dem Forstaaelse af, hvorledes man kan opnaa Akkord. Jeg tror, det vilde have været en praktisk Fremgangsmaade. Jeg er interesseret i at vide, om den højtærede Landbrugsminister har fulgt dette Raad, for hvis han ikke har fulgt det, vil jeg sige til ham: Følg det hurtigst muligt. De Resultater, man ved en lignende Lovgivning har opnaaet med smaa Midler i Sønderjylland, tror jeg, det vilde være heldigt at opnaa ogsaa her.

Jeg kommer saa til de Kraftudtryk, den højtærede Minister brugte. Den højtærede Minister talte om, at Venstre var inde paa en „Lad rulle Marie“-Politik. Ja, det kommer an paa, hvilket Udgangspunkt man tager. Hvis man tager det Udgangspunkt, den højtærede Minister gør sig til Talsmand for: saa lidt Hjælp som vel muligt, og helst ingen, eller i hvert Fald en Bluff-Lovgivning overfor Befolkningen, ja, saa kan Ministeren sige det, men saa maa Ministeren ogsaa være den, der tager Ansvar for, at vi ikke faar en Lovgivning, der giver effektiv Hjælp, saa maa Ministeren være ansvarlig for, at vi gennemfører

en Lov, der er falsk Reklame overfor Befolkningen, saa maa Ministeren være ansvarlig for, at vi vedtager en Lov, der er uretfærdig, idet den hjælper mange, som er i en vis Situation, men ikke hjælper andre, der er i lige saa stor Trang, saa maa Ministeren være ansvarlig for, at man gennemfører Principper, som Befolkningen ikke forstaar, idet den ikke forstaar, at man kan hjælpe Folk, som opfylder visse Betingelser, men saa snart man er 1 pCt. paa den anden Side af Grænsen, kan man ikke faa Hjælp, saa maa Ministeren være ansvarlig for, at vi gennemfører en Lov, som avler Bitterhed i Befolkningen, fordi den ser, at nogle falder ind under Loven, men andre, som er lige saa moralsk berettigede dertil, ikke falder ind under den paa Grund af nogle Tilfældigheder — alt dette maa Ministeren være ansvarlig for, naar han staar paa det Standpunkt: ikke at ville hjælpe, og fra det Synspunkt kan han have Ret i, at vi siger: Lad rulle Marie! Men vi holder paa, at det er Statens Pligt her at træde til. Den højtærede Minister er jo heller ikke bange for at hjælpe Debitorer; naar det gaar ud over halv- eller helprivate Institutioner, siger den højtærede Minister og hans Parti: Lad os bare hjælpe de ulykkelige Debitorer! Den højtærede Minister er saa langt ude, at han endog antyder, at vi ikke vil gaa med til, at første og anden Prioritet skal nedskæres. Men det antager jeg heller ikke Ministeren vil gaa med til, for saa vilde Realkreditten faa et Grundskud. Derfor synes jeg, at den højtærede Minister skulde have undladt at bruge Udtrykket: Lad rulle Marie! Ministeren burde sætte sig ind i vort Udgangspunkt, som er det, at Staten har en Pligt til at hjælpe. Ligesom vi undertiden af Hensyn til Debitorerne lader det gaa ud over private, lader private og halvprivate Institutioner blokkes til Fordel for Debitorerne, saaledes maa Staten ogsaa i visse Tilfælde træde hjælpende til; det kan ikke være anderledes. Derfor opstaar Spørgsmaalet om Skatter og Afgifter. Vi maa her stille os liberalt, thi der er ingen Mening i at sige: vi giver Penge, men vi tager dem igen under en anden Form. Det er Bluff at fortsætte paa den Maade.

Den højtærede Landbrugsminister misbrugte de Udtryk, jeg har anvendt. Den højtærede Minister tillagde mig f. Eks. den Vending, at der ingen Kaution skulde være, men den højtærede Minister ved meget godt, at det har jeg ikke sagt; han ved, at vi ikke har noget imod, at der i de allerfleste Tilfælde forlanges Kaution, men vi